

KERK-KRANT

GEOLOFSGEMEENSCHAP AUGUSTINUS
EINDHOVEN

jaargang 4, nummer 11

30 oktober 2016

Bouwen aan Gods Huis

Bouwen aan Gods Huis was de titel van het symposium dat op 15 oktober in Mariënhage plaats vond. U leest erover op de pagina's 7 tot en met 9; hoe Augustinus hier over dacht verneemt u op pagina 6.

Bouwen, daar zijn wij als startende geloofsgemeenschap ook hard mee bezig. Onze ruwbouw is klaar, we zijn regen- en winddicht, nu zijn we volop aan de slag met het verder optuigen. Een zichtbaar teken hiervan is ons nieuwe logo dat u linksboven op deze pagina ziet staan. Een schepping van ons redactielid Anita van der Kam. Nu wordt gewerkt aan de bouw van een website zodat we naast de *Kerk-Krant* een tweede communicatiemiddel hebben. Meer nieuws over onze bouwactiviteiten vindt u onder het kopje *Bestuurlijk Nieuws* op pagina 15.

Wat treft u, naast de vaste rubrieken als de *Liturgiekalender* (pagina 2) en *Lezingen, Cursussen, Activiteiten* (pagina 14-15) nog meer in deze krant aan? Op de pagina's 3, 4 en 5 stellen de zeven voorgangers zich voor. De "nieuwelingen" wat uitgebreider dan de "oudgedienden".

Eén van onze redacteuren vertelt op pagina 10 over zijn religieuze ervaringen tijdens een korte vakantie. Dolf van der Linden bespreekt op pagina 11 het boek "Huis voor de Ziel" van Henk de Roest. Gert Dirksen maakt op zijn eigen, inmiddels bekende, wijze op pagina 12-13 in zijn rubriek *Lekenpraat* weer een verbinding tussen oude en nieuwe geloofsbeleving.

Al met al een nummer dat grotendeels is geschreven door de redactie zelf. Zoals u in het *Colofon* (pagina 16) kunt lezen wil de *Kerk-Krant* meer zijn dan een mededelingenblad met éénrichtingverkeer. Het wil een bindmiddel zijn tussen de leden en hen een podium bieden om mening of overweging met anderen te delen. Daarom doet de redactie een beroep op u. Laat ons eens weten wat u bijvoorbeeld van Glorieux vindt. Voldoet het aan de verwachtingen? Mist u iets, heeft u suggesties? Uw bijdrage is van harte welkom. Laat van u horen. Ook mooie verhalen of overwegingen voor Advent of Kerst (het is eerder 25 december dan u denkt) stellen we zeer op prijs.

Redactie Kerk-Krant

LITURGIEKALENDER NOVEMBER 2016

Wat gebeurt er veel op onze wereld. De media berichten het ons dagelijks. We horen over oorlog en opstand, strijd, aardbevingen, hongersnood en epidemieën. Allemaal onheilsberichten die ons kunnen beangstigen en deprimeren. In wezen verschilt onze tijd niet veel van die van Jezus, want ook toen waren er politieke spanningen en vonden er rampen plaats.

Op deze laatste zondagen van het kerkelijk jaar horen we hoe we, levend in roerige tijden, overeind kunnen blijven. Jezus' advies is even simpel als ingewikkeld: Laat je niet gek maken, raak niet in paniek. Red je leven door standvastig te blijven.

(tekst uit *In uw midden*).

Zondag 6 november 9.30 uur

Lezingen:

Voorganger:

32ste Zondag door het jaar

2 Makkabeeën 7, 1-14; Lucas 20, 27-38

Wim Kalb

Zondag 13 november 9.30 uur

Lezingen:

Voorganger:

33ste Zondag door het jaar

Maleachi 3, 19-20; Lucas 21,5-19

Joost Koopmans

Zondag 20 november 9.30 uur

Lezingen:

Voorgangers:

Christus Koning

2 Samuel 5, 1-3; Lucas 23, 35-43

Frits van Asten en René Hornikx

Zondag 27 november 9.30 uur

Lezingen:

Voorganger:

Begin van de Advent

Jesaja 2, 1-5; Matheus 24, 37-44

Johan Wolbrink

Zondag 4 december 9.30 uur

Lezingen:

Voorgangers:

2e Zondag van de Advent

Start van het Adventsproject. Zie voor meer informatie pagina 13.

Jesaja 11, 1-10; Matheus 3, 1-12

Joost Koopman en Rob Kosterman

*De collecte op Wereldmissiedag 24 oktober voor de Filipijnen heeft
€ 153,48 opgebracht.*

Hartelijk dank.

Onze voorgangers stellen zich voor

Onze nieuwe geloofsgemeenschap heeft nu zeven voorgangers. Onderstaand stellen wij hen aan u voor. De "nieuwelingen" wat uitgebreider dan degenen die u reeds kent vanuit de Augustijnenkerk.

René Hornikx (geboren in Ophoven, België 1948) studeerde filosofie (bacc. filosofie), theologie (lic. toegepaste theologie) en behaalde de eerstegraads bevoegdheid voor het onderwijs aan de Katholieke Universiteit Leuven. Hij specialiseerde zich aan de Radboud Universiteit Nijmegen in kerkelijk opbouwwerk en was achtereenvolgens werkzaam als pastoraal opbouwwerker Veldhoven, pastoraal vormingswerker in het dekenaat Veldhoven en stafmedewerker kerkopbouw in het Bisdom Den Bosch.

De laatste jaren was hij werkzaam als pastoraal werker in de Nicolaasparochie te Valkenswaard. Hij schreef verschillende boeken over kerkelijk opbouwwerk, spiritualiteit, geloofsverdieping in relatie tot gemeenschapsvorming en publiceerde enkele boeken met gebedsvieringen.

'In mijn pastorale werk heb ik me altijd in dienst gesteld van gelovigen en hun geloofsgemeenschap. Nadruk heb ik daarbij gelegd op de gelovige ontwikkeling en geloofsverdieping van gelovigen. Omdat alle gelovigen op grond van doopsel en vormsel zouden kunnen meewerken aan de opbouw van een geloofsgemeenschap waarin openheid, compassie en gastvrijheid sleutel-waarden zijn.

Voor Mgr. Jan Bluysen was God "lucht die je inademt". Zonder lucht geen leven. Bidden is voor mij als ademen. Een gemeenschap die niet bidt, kwijnt weg. Liturgie is een oefening in leren luisteren en bidden. Ik ga mee voor in de Geloofsgemeenschap Augustinus Eindhoven om haar te ondersteunen in het zoeken naar de smaak van God in de stilte.'

Johan Wolbrink (1948) groeide op in Gelderland, in het Liemerse gehucht Didam, op een boerderij die langzaam werd omringd door industrie. Op 18 jarige leeftijd volgde hij de priesteropleiding in Regina Pacis in de nabijgelegen plaats Duiven. Na enkele jaren besloot hij met deze studie te stoppen. Samen met Jacqueline, zijn steun en toeverlaat, woont hij in Geldrop.

Met voldoening en enthousiasme werkte hij vele jaren in de gezondheidszorg. Het Labrehuis, een instelling voor thuis- en daklozen (voorheen onder augustijnse leiding), was zijn favoriete plek.

Daarnaast volgde hij een part-time studie Exegese in Tilburg. Na zijn diakenopleiding in het bisdom Den Bosch werd hij in 2000 tot diaken gewijd. In combinatie met dat werk heeft hij gedurende 14 jaar pastoraal werk verricht in de parochies Gestel en Strijp. Hij deed dit met hart en ziel. Thans is hij met emeritaat, maar gaat nog steeds in enkele verpleeghuizen in Woord en Communievieringen voor.

Augustinus, een kerkvader die hem nog steeds inspireert, brengt hem verder naar het hart van het evangelie en naar het hart van de Kerk. Ontmoeting met mensen van allerlei religies prikkelt hem en zet hem tot op de dag van vandaag aan tot diaconale activiteiten.

De Kerk is volgens hem, een zorgzame vader/moeder die niet op de eerste plaats oordeelt, maar luistert, uitnodigt, liefheeft en nieuwe kansen geeft.

De Kerk, zo is zijn overtuiging, komt tot leven, dáár waar we elkaar inspireren, waar we elkaar leren verstaan, waar we Jezus' opdracht in al zijn verscheidenheid mogen uitvoeren: Zijn weg van vrede, solidariteit en hoop.

Aan de voortzetting van de nieuwe gemeenschap van Augustinus wil hij door o.a. voor te gaan in de kerkviering, zijn bijdrage leveren.

Wim Kalb (1935) volgde de priesteropleiding van het bisdom Den Bosch. In 1960 behoorde hij samen met achttien klasgenoten tot de eerste wijdelingen van Mgr. Bekkers. Na zijn wijding werd hij benoemd tot kapelaan in Tilburg en vijf jaar later tot surveillant op het kleinseminarie Beekvliet in St. Michielsgestel. In 1966 –bisschop Bekkers was pas gestorven- werd hij benoemd tot kapelaan in Eindhoven-Strijp bij pastoor Hurkmans.

“Zoals u zich wellicht herinnert, waren de jaren zestig en zeventig de jaren van grote ingrijpende veranderingen. Vaticanum II beoogde het gelovig en kerkelijk leven meer te verbinden met de nieuwe opvattingen en ontwikkelingen in de samenleving. Dat vroeg ook om een nieuwe benadering van het godsdienstonderwijs. Dat had mijn sterke interesse. Het Hoger Katechetisch Instituut in Nijmegen schoolde ons in een nieuwe aanpak. Er ontstonden katechetische centra die die aanpak voor het katholiek onderwijs uitwerkten in projecten en de onderwijsgeevenden daarin begeleidden.

Na een kleine twintig jaar koos ik opnieuw voor het basispastoraat. De toenmalige districtsparochie Woensel-midden werd het nieuwe werkterrein en met name de parochie O.L. Vrouw van Lourdes.

Na mijn emeritaat ben ik daar op verzoek van het pastoresteam op de eerste zondag van de maand kunnen blijven voorgaan tot aan de sluiting van de kerk vorig jaar februari.

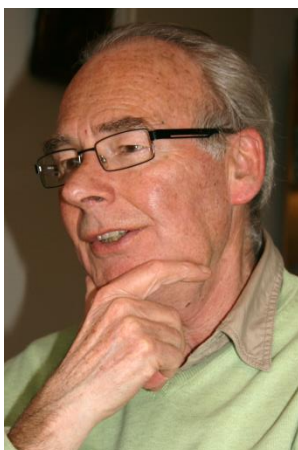
Inmiddels ben ik al een kleine veertien jaar als pastor verbonden aan de ouderenorganisatie KBO-Brabant.”

Wim Sleddens, augustijn, is geboren in 1934 in Bergeyk. "Ik heb meegewerkt aan de opleidingen voor MO-Theologie die de augustijnen destijds leidden in Nijmegen en Breda. Daarna ben ik negen jaar verbonden geweest aan het IIMO (Interuniversitair Instituut voor Missiologie en Oecumenica) te Utrecht. Vervolgens heb ik twintig jaar gewerkt in parochies in Zeist-West en Nijmegen, Lindenholt. Van 2001 tot 2007 was ik lid van het Algemeen Bestuur van de Orde in Rome. In 2009 is mijn vertaling van de *Belijdenissen* van Augustinus uitgekomen." Wim woont in Mariënhege.

Marleen Kremers (28) maakt deel uit van de jongerengroep van de *Geloofsgemeenschap Augustinus Eindhoven*. Ze studeerde religiewetenschappen met als specialisatie geestelijke verzorging. Op haar 26ste liet ze zich dopen; nu werkt ze bij de Zusters van Barmhartigheid in kloosterverzorgingshuis Glorieux als pastoraal werker en lekenleider (zeg maar het takenpakket van Moeder Overste). In de *Kerk-Krant* van 6 maart j.l. vertelde ze openhartig over haar keuzes, Christen-zijn en de toekomst van de kerk.

Dolf van der Linden, augustijn, in 1939 in Nuenen geboren, is zo lang aan de Augustijnenkerk verbonden dat hij eigenlijk niet meer voorgesteld hoeft te worden. Dolf werd na zijn wijding in 1966 kapelaan in Maastricht en sinds 1979 was hij districtskatecheet in Helmond. Van 1987 tot 2000 was hij werkzaam in het ziekenhuisapostolaat. Sinds 2000 is Dolf actief in het individuele pastoraat en in de werkgroep *Bezinning en Spiritualiteit*. In de *Kerk-Krant* van juni dit jaar verscheen een uitvoerig vraaggesprek met hem naar aanleiding van zijn gouden priesterjubileum.

Joost Koopmans, augustijn, in 1944 in Tilburg geboren, behoeft natuurlijk ook geen nadere introductie. Na zijn wijding in 1973 heeft Joost 39 jaar in Nijmegen in de zielzorg gewerkt. Eerst in de parochie Thomas van Villanova en daarna was hij verbonden aan de Boskapel. Joost is in 2012 op verzoek van de ordeleiding naar Eindhoven gekomen om een nieuwe start te maken met de Augustijnenkerk. Nu is hij de stuwende kracht achter onze *Geloofsgemeenschap Augustinus Eindhoven*. In de edities van 24-11-2013 en 22-12-2013 van de *Kerk-Krant* vindt u een tweedelig vraaggesprek met hem.

Bouwen aan Gods Huis

Uit een preek van Augustinus bij gelegenheid van een kerkwijding

De reden van deze feestelijke bijeenkomst is de inwijding van een huis van gebed. Dit hier is het huis van onze gebeden, het huis van God zijn wijzelf. Als wijzelf het huis van God zijn, worden wij in deze tijd gebouwd om aan het einde der tijden te worden ingewijd. Het gebouw, of liever het bouwen zelf, betekent zware inspanning, de inwijding betekent groot feest. Wat hier gebeurde toen dit gebouw verrees, gebeurt ook nu wanneer de gelovigen in Christus bijeenkomen. Want door hun geloof worden zij als bouw materiaal, hout en stenen, uit bossen en bergen. En dan worden zij onderwezen in het geloof en gedoopt en gevormd. Het is alsof ze door de timmerlui en metselaars worden bewerkt en rechtgemaakt en bijgeschaafd.

Toch kunnen ze het huis van de Heer alleen maar bouwen als ze het met liefde in elkaar zetten. Wanneer de balken en stenen zich niet hechten in de voorgeschreven volgorde, wanneer ze zich niet vreedzaam verbinden en zich niet liefdevol aan elkaar hechten, dan zou niemand daar naar binnen gaan. Inderdaad, als je ziet dat in een bouwwerk de stenen en balken zich goed hechten, ga je met een veilig gevoel naar binnen en ben je niet bang dat het instort. Omdat Christus de Heer naar binnen wilde en in ons wilde wonen, zei Hij alsof Hij aan het bouwen was: "Ik geef jullie een nieuw gebod: heb elkaar lief. Ik geef jullie een nieuw gebod.... Jazeker, jullie waren oud, jullie waren nog geen huis voor Mij aan het bouwen, jullie lagen in je eigen bouwval. Dus om bevrijd te worden uit die oude bouwval van jullie, moeten jullie elkaar liefhebben."

(Uit Sermo 336,1)

Symposium: Bouwen aan Gods Huis

Onder het motto "Bouwen aan Gods Huis: Kerk-zijn bij Augustinus" vond op 15 oktober in klooster Mariënhage de 30ste ontmoetingsdag van de Augustijnse Beweging plaats. Deze Beweging is een platform dat mensen en organisaties verenigt die zich door Augustinus laten inspireren dan wel in Augustinus geïnteresseerd zijn. Ongeveer 75 aanwezigen kregen een overvol programma voorgeschoteld met boeiende sprekers en discussies.

Nadat de bijeenkomst door pater Bob Bodaar, voorzitter van de Beweging, was geopend, hield pater Paul de Wit, prior-provinciaal van de Belgische provincie van de augustijnen als eerste spreker een voordracht onder de titel *Wij zijn de kerk: over het kerkbeeld van Augustinus*. Pater Paul de Wit ging diep in op de uitspraak van Augustinus in preek 336: *Het kerkgebouw is het huis van onze gebeden maar het eigenlijke huis van God dat zijn wij zelf*.

Paul de Wit OSA

Augustinus is zich bewust van de gebreken van de Kerk en van haar leden, maar desondanks verdedigt hij de Kerk en acht haar bestaan als instituut noodzakelijk; gelovigen die zich buigen voor de uiterlijke tekenen van de sacramenten erkennen dat ze pelgrims zijn en dat God groter is. In onze tijd is het beeld van de Kerk: een instituut voor ouden van dagen dat de verhouding tot God tracht te monopoliseren. De kerkmuur wordt gezien als een muur tussen de mensen en God. We bezoeken een kerkgebouw als het huis van God, maar Augustinus draait het perspectief om: God zoekt ons, hij wil in ons wonen via onze echte belangstelling voor de ander.

"Het oude beeld is zo ingeprent, dat ik mij dit steeds weer opnieuw moet realiseren. Deze omkering is essentieel voor de augustijnen", aldus Paul de Wit. "Verbond en verbondenheid. Als ik God in mijn leven begin te smaken, zal ik ontdekken dat ik verbonden zal zijn met andere mensen en met heel de natuur. Ik kan anderen, waar dan ook ter wereld, niet buitensluiten. Iedereen is een deel van het geheel. Mijn leven is niet meer alleen mijn leven, maar een verbondenheid. Dat is kerk-zijn. Het is een samen-leven. Kerk-zijn is iets anders dan de statistiek van zieltjes winnen. Als ik daar aan meewerk, verloochen ik het kerkbeeld dat ik van Augustinus heb gekregen. Maar ik moet eerlijk erkennen: daar moet ik mij vaak toe zetten."

Tweede spreker was pater Bob Bodaar die in een luchtig verhaal zijn licht liet schijnen over het dagelijkse leven van Augustinus als bisschop en pastor van Hippo. De kerkvader, weliswaar zwak van gezondheid, hield er een ijzeren werktempo op na en was extreem productief. Als bisschop verrichtte hij vele werkzaamheden zoals onder meer het geven van onderricht (waaronder preken van soms meer dan vijf uur!), het toedienen van sacramenten, het schrijven van brieven en boeken, het bezoeken van zieken en het uitvoeren van gerechtelijke taken. Het was letterlijk teveel om op te noemen waardoor Bob door de klok gedwongen, zijn betoog niet volgens plan kon afronden.

Na de pauze kwamen diverse vertegenwoordigers van zelfstandige geloofsgemeenschappen die zich door Augustinus laten inspireren aan het woord. Namens de Nijmeegse Boskapel vertelde pastor Ekkehard Muth over het verleden maar vooral over de toekomstplannen. De Boskapel, gebouwd op de schouders van Augustinus en de augustijnen, kent een traditie van vernieuwing en experiment. De Boskapel rust op drie pijlers: de combinatie van traditie en vernieuwing, de *Experimentierfreude* en Augustinus. Dankzij de status van kloosterkerk heeft de Boskapel na Vaticanum II altijd de ruimte gezocht en benut om experimenteerplaats te zijn. Hoe gaat de Boskapel om met de huidige krimp? Er zijn twee reacties mogelijk: het naar binnen keren of de vernieuwing.

In de Kerk in Nederland zien we over het algemeen het eerste. De Boskapel kiest uitdrukkelijk voor de vernieuwing. Samen met andere geloofsgemeenschappen in Nijmegen worden er plannen ontwikkeld om tot een *Stadsklooster* te komen. Geen gesloten plek, maar een aantal kapellen verspreid door de stad, een mediteerruimte, een refter en een bibliotheek waar de verbinding gemaakt kan worden tussen traditie en vernieuwing. We stellen ons niet de vraag hoe de Boskapel kan blijven bestaan, betoogde Ekkehard Muth, maar hoe zingeving en spiritualiteit behouden kunnen blijven. Het vraagt een lange adem en gesprekken hierover zijn al jaren gaande. Het is nog onzeker of het gaat lukken. "Ik hoop dat de augustijnen ons hierbij blijven begeleiden" waren de slotwoorden van Ekkehard.

Ekkehard Muth

Na Ekkehard Muth kwam Josephine Boevé aan het woord, die de aanwezigen vertelde over het verleden en het heden van de *Oecumenische Werkhofgemeenschap* in Werkhoven. De gemeenschap is in 1960 gestart door de Monialen Augustinessen na het opheffen van het slotklooster. Na het vertrek van de zusters in 1996 is de priorij verkocht en is het een conferentieoord geworden waar de *Werkhofgemeenschap* een ruimte huurt om op zondag oecumenische vieringen te houden. Een open plek voor religieuze bezieling in verbinding met de ander, een oecumenische gemeenschap, open en gastvrij, met respect voor ieders opvattingen. Eenvoud kenmerkt de organisatie.

Carla Piscaer schetste voor de aanwezigen de ontstaansgeschiedenis van de *Geloofsgemeenschap Augustinus Eindhoven*. Na het besluit van de augustijnen om zich uit de zielzorg in Eindhoven terug te trekken, heeft een groepje mensen het initiatief genomen om te bereiken dat de voor Eindhoven unieke open-kerk-sfeer van de Augustijnenkerk behouden kon blijven. Na een zoektocht naar een geschikte ruimte is onderdak gevonden in de kapel van het verzorgingshuis Glorieux. Het initiatief is aangeslagen, want wekelijks bezoeken ongeveer honderd mensen de viering. Er is groepje van zeven vaste voorgangers geformeerd; meer dan tachtig personen hebben zich inmiddels als *vriend* van de nieuwe gemeenschap aangemeld. Vooralsnog lijkt het initiatief geslaagd.

Als laatste spreekster kwam zuster Monica Raassen van de Kanunnikessen van het H. Graf aan het woord. Zuster Monica vertelde hoe zij met vier beroepsmensen en vele vrijwilligers negen kerken in Wilnis en omgeving als gemeenschappen in stand houdt. Zondags wordt er in vijf van de negen kerken door leken-voorgangers de dienst geleid. In gesprekken, overwegingen en diensten komen citaten en gedachten van Augustinus aan de orde. Doel is: bemin en doe daarna wat je wilt, maar wel in deze volgorde. Het bewaren van de eenheid is belangrijk. Niet de stenen maar de gemeenschap, daar gaat het om.

Het ronde tafel gesprek

Aan het eind van de dag vond een ronde tafel gesprek plaats met alle sprekers. Na een lange dag waarin de toehoorders veel informatie kregen te verstouwen, bleek hier niet veel animo meer voor te bestaan. Na een korte gebedsdienst werd de dag met persoonlijke ontmoetingen en een glas in de hand besloten. Deelnemers, organisatoren en vrijwilligers kunnen terugkijken op een zeer geslaagde dag.

*Foto's: Ingrid van Neer
Tekst: Frans Savelkous*

Vakantie aan zee

Eind september vertoefde ik samen met mijn echtgenote voor een korte vakantie in Egmond aan Zee. Mooi weer, mooie zee en veel wind. Naast lezen en wandelen bekeken we ook een beetje de omgeving. Tijdens deze rondgang bezochten we de St. Adelbertabdij in Egmond-Binnen. Deze benedictijnenabdij kent een lange geschiedenis die teruggaat tot de 10^e eeuw. Nu wonen er nog ongeveer twintig monniken en monniken-in-opleiding, variërend in leeftijd van

De bewoners van de St. Adelbertabdij

jong tot oud. Dagelijks bidden/zingen zij in de kloosterkapel de getijden en vieren er de eucharistie. We hebben er de vespers bijgewoond. Ingetogen en in overgave zingen de benedictijnen enkele psalmen en luisteren naar een schriftlezing en het slotgebed. Mooi om mee te maken, deze rust en overgave in deze omgeving van vakantievermaak en rumoer.

Schuin tegenover ons vakantieverblijf in Egmond, op slechts enkele honderden meters van de zee, bevindt zich de kerk van de Oudkatholieke gemeenschap. Op zondagmorgen hebben we daar de viering meegemaakt. We troffen het, want juist op deze dag werd er een jongeman gevormd. Het was daarom een wat feestelijke viering waarin de bisschop van Haarlem voorging. De Oudkatholieke liturgie is inhoudelijk gelijk aan onze liturgie. De vorm kent wel enige verschillen. Er zijn enkele gebruiken die voorheen in onze kerken ook te zien waren: het voetgebed met het gezicht van de celebrant richting altaar, de handwassing na het klaarmaken van de tafel en het communiceren aan de communiebank. Wat ons opviel was de informele en hartelijke sfeer. Vergelijkbaar met Glorieux. Bijzonder vonden we wel dat er heel veel en heel luid werd gezongen.

Daar kunnen wij nog wat van leren.

Mocht u ooit gaan pootjebaden in Egmond aan Zee en u heeft tijd over, dan raad ik u aan om de St. Adelbertabdij en de Oudkatholieke kerk eens te bezoeken.

Frans Savelkouls

Het Onze Vader

Boekbespreking: Veranderende bindingspatronen

De bekende pastoraal-theoloog Henk de Roest heeft een zeer lezenswaardig boek geschreven over de kerk in deze tijd. Het boek heet: Een huis voor de ziel. Gedachten over de Kerk voor binnen en buiten, uitgegeven bij Meinema. Het boek beschrijft uitgebreid de sociale maatschappelijke context waarin kerkgemeenschappen in deze tijd verkeren en de nieuwe kansen die er zijn om tot opbouw van een levende gemeenschap te komen.

Ook voor onze nieuwe gemeenschap is het boek een praktische leidraad om tot groei en bloei te komen. Het is erg interessant om de veranderende bindingspatronen in de huidige samenleving te bezien, want kerk-zijn is daarvan ook afhankelijk. Er zijn in de huidige samenleving nieuwe vormen van verbinding ontstaan. Niet voor iedereen overigens.

Veel mensen hebben niets te kiezen, gebonden als ze zijn door een handicap of gezondheid. Lang niet alle mensen zijn zo mobiel als wel wordt gesuggereerd. Toch veranderen in onze tijd nu veel bindingspatronen.

Duurzame betrokkenheid brokkelt af. Er komt een partiele betrokkenheid naar de samenleving toe. Gelukkig is voor het kortstondige en zelfs vluchtige karakter een positieve waardering ontstaan. Het wordt voor kerkelijk en maatschappelijk opbouwwerk van belang geacht, dat vluchtige en kortstondige ontmoetingen vertrouwen genereren. Geen enkele organisatie kan er meer van uitgaan dat een nieuwe generatie zich automatisch bindt aan haar doelstellingen. Wisten ouderen zich nog levenslang verbonden met een partij, een kerk, krant of bedrijf, jongeren verbinden zich op een andere manier en tonen andere loyaliteiten die een veel flexibeler karakter dragen. Uit elk van de sectoren waarin de maatschappij zich heeft ontwikkeld, de politiek, de cultuur enzovoorts, komen dan ook versplintering en verandering van bindingen. De keuzevrijheid waarmee de mensen zich willen identificeren is zeer toegenomen. Mensen bepalen zelf juist door hun keuzes wie ze zijn. Ook binnen de kerken heerst keuzemogelijkheid. De binding aan een kerkgemeenschap kan op verschillende manieren gestalte krijgen. Men kan intensief deelnemen aan alle kerkelijke activiteiten en men kan keuzes maken. De Kerk wordt in onze tijd belangrijk bij een gemeenschappelijke ramp en kan belangrijk worden bij een persoonlijke crisis. Ongebonden mensen kunnen toch een Kerk belangrijk achten, vooral als de nood aan de man komt en zij niet weten waar ze het moeten zoeken. Crisiservaringen doen veel met mensen, zowel in het zich losmaken als in het zich verbinden. Voor alle betrokkenen moet de Kerk in de huidige samenleving en het veranderde mensbeeld toch een teken van hoop en solidariteit blijven.

Een permanent proces om daar met bezieling aan te werken.

Dolf van der Linden OSA

LEKENPRAAT XIV

In *The Chimney Sweeper*, dat kinderarbeid als thema heeft, komt de dichter William Blake in 1794 met een aanklacht tegen de maatschappij en het instituut Kerk, als hij de kleine schoorsteenveger laat zeggen dat zij de oorzaak zijn van zijn ellende en ervan profiteren. Als inleiding op dit gedicht hield ik mijn leerlingen destijds voor, dat ze boften dat hun wieg in Eindhoven of Aalst-Waalre gestaan had en niet tweehonderd jaar eerder in Londen. Naderhand vroeg ik mij weleens af waarom dit instituut Kerk meer dan twee eeuwen later nog steeds deel uitmaakt van onze samenleving.

A little black thing among the snow,
Crying 'weep! 'weep!' in notes of woe!
'Where are thy father and mother? say?'
'They are both gone up to the church to pray.

Because I was happy upon the heath,
And smil'd among the winter's snow,
They clothed me in the clothes of death,

And taught me to sing the notes of woe.

And because I am happy and dance and sing,
They think they have done me no injury,
And are gone to praise God and his Priest and King,
Who make up a heaven of our misery.'

William Blake

Want ik herinner me uit mijn eigen jeugd een kreet die geuit werd door wat toen heette "rooie rakkers" over de door Blake al benoemde verbintenis van werelds gezag en Kerk; "hou de gij ze dom dan hou ik ze arm." Hoe kwam dit alles ineens weer bij me op? Simpel. Onlangs kreeg ik van iemand uit mijn omgeving een beduimd boek ter herlezing aangeboden dat de titel droeg "De rijke vrek en de bedelaar". Het boekje maakte deel uit van een serie *Oom Jan vertelt*, waarbij oom Jan in werkelijkheid wel eens een vrome frater kan zijn geweest, gezien het stichtende proza in diens voorwoord over het belang van dit boek voor de jeugd. De editie is uit 1956. Het boek zelf lezen is nuttig -zeker indien u kerkhistoricus of jeugd-psycholoog bent of gaat worden- en kort wil ik er wel iets over kwijt. Het verhaal is, ongetwijfeld vol goede bedoelingen, gebaseerd op de bijbelvertelling over Lazarus. Het beeld dat daarin geschetst wordt van de hel, voor de slechteriken onder ons de plaats waar we de eeuwigheid in zouden gaan doorbrengen, karikaturaal wellicht in onze ogen nu, was dermate indringend en voorzien van allerlei gruwelijke details, dat menig jongen of meisje er bang van moet zijn geworden.

En dat is iets om in het achterhoofd te houden, zo lijkt me, voor eenieder die zich met onderwijs, opvoeding of met geloofsverkondiging bezig houdt. Want hoe logisch het ook is dat mensen in de opvoeding van (hun) kinderen hun eigen (geloofs)normen en waarden trachten over te brengen, teveel of te weinig van het goede kunnen beide averechts werken. Dat dom en arm houden deed menigeen "van zijn geloof vallen" zoals de uitdrukking luidt. Evenzo geschiedde iets dergelijks vanwege gepreek over hel en verdoemenis.

Toch is een antwoord op de vraag hoe het instituut Kerk die eeuwen kon overleven niet zo moeilijk te geven. Het was en is immers ook verantwoordelijk voor allerlei zaken en verrichtingen die niet anders dan als zeer positief kunnen worden uitgelegd. Met talloze "instituutsleden" die in hun leven veel aandacht hadden en hebben voor anderen, en die zich op allerlei gebieden een liefhebbende naaste toonden en tonen voor hun medemens, op zoek naar de vrede van Christus.

De Geloofsgemeenschap Augustinus Eindhoven doet dat zoeken sinds kort zelfstandig, in de voetsporen van haar naamgever. Niet stilstaand derhalve, maar verder trekkend onder leiding van onze zeven geïnspireerde voorgangers. Net als de eerste volgelingen van Christus ooit begonnen in kleine groepen, zo ervaren wij in onze "nieuwe" kapel hoe de intimiteit van de vieringen het gemeenschapsgevoel versterkt. Met als enige dissonant het te vroege tijdstip waarop we de nababbel bij de koffie moeten afsluiten. Hetgeen, dunkt me, iets is waar mee te leven valt. Resteert de vraag hoe het nu precies zit met die afgrijselijke hel die volgens Blake reeds hier op aarde en volgens Oom Jan zich in het hiernamaals zou bevinden. Maar op die vraag kan ik natuurlijk geen afdoend antwoord aan u geven. Uiteindelijk ben ik toch ook slechts een leek, nietwaar?

Gert Dirksen

Daklozen op weg naar Rome

In de laatste, indrukwekkende, viering in de Augustijnenkerk op 28 augustus heb ik een oproep mogen doen om een bijdrage voor de Rome-reis van (ex)-daklozen. Paus Franciscus heeft uit verschillende landen hen uitgenodigd om het jaar van Barmhartigheid af te sluiten. De collecte was meer dan € 2100, waarvoor nog hartelijk dank! Maar nu is het dan bijna zover, woensdag middag 9 november vertrekken wij met 16 bedevaartgangers vanaf de Willen-Rosestraat naar Maastricht waar groepen uit Amsterdam en Limburg aansluiten en vandaaruit gaan we met de bus richting Rome. Na terugkomst zal ik een kort reisverslag inleveren voor de *Kerk-Krant* en de website.

Alle goeds, Diaken Rob Kosterman

PS. In het Eindhovens Dagblad van 21 oktober heeft een artikel gestaan met als titel 'Franciscus kan zich verplaatsen in ons leven'.

LEZINGEN, CURSUSSEN, ACTIVITEITEN

Cursus: In Gesprek met Augustinus

Augustinus heeft in de Paasweek, de week na Pasen, van 407 de eerste brief van de apostel Johannes uitgelegd aan de leden van de geloofsgemeenschap die met Pasen waren gedoopt. Hij vindt deze brief heel mooi. Hij gaat helemaal over de broederliefde, en daar zou ik wel over willen blijven praten, zegt Augustinus zelf over deze brief. Leiding: Wim Sleddens, augustijn.

Data en tijd: 28 november, 5, 12, 19 december, 14.00-16.00u. Plaats: Groene Zaal. Kosten: €20,- Te voldoen bij aankomst. Informatie en opgave: wsleddens@hotmail.com of 040-2449515

Cursus Spiritueel autobiografisch schrijven

Een zoektocht naar het verborgen verlangen. Wie kent niet de ervaring dat er naast ons 'gewone' dagelijkse leven iets wezenlijk anders in ons leeft? Een diepere laag, een onderstroom, een dragende kracht, 'iets' dat ons, tegen gebrokenheid, tegenslag, en beschadiging in, beweegt en gaande houdt? In haar boek: 'De smaak van stilte- hoe ik bij mezelf ben gaan wonen' schrijft Bieke Vandekerckhove daarover. We laten ons door het spirituele proces van Bieke en anderen inspireren. De deelnemers schrijven thuis een en ander op n.a.v. een korte opdracht. Op de bijeenkomsten kan dit, voor zover de deelnemers dit willen, voorgelezen worden aan elkaar. Leiding: Paulien Schaminee, spiritueel begeleider.

Data en tijd: 7 en 21 november, 5 en 19 december, 9 en 23 januari, 6 februari 2017 10.00-12.00u. Plaats: Groene Zaal Kosten: € 45,- Info/opgave: paulienschaminee@gmail.com of: 040-2046768.

Lezing: 'De kerk als constructiefout.'

Spreker: Ari v.d. Zon. In deze lezing wil Ari v.d. Zon met ons kijken naar het laatste boek van Harry Kuitert getiteld 'De kerk als constructiefout'. Heeft Kuitert definitief afgerekend met het christelijk geloof en kerk of heeft hij werkelijk nog iets te zeggen? Hebben we te maken met een gefrustreerde oude man die vecht tegen spoken uit het verleden of maakt hij zich werkelijk zorgen over de toekomst van kerk en geloof? Datum en tijd: woensdag 2 nov. 14.00-16.00. Plaats: Groene Zaal. Kosten: €7,-. Informatie: elzen17@xs4all.nl of tel.0497-572804.

Film en spiritualiteit

Woensdag 16 november. Let op: Aanvang 19.00 u. Het is een lange film met 2 pauzes. Voorafgaand aan de film worden er enkele thema's aangegeven. Na afloop is er gelegenheid om in gesprek te komen over de film. Tijd en plaats: 19.00-22.00, Groene zaal. Kosten : € 5,-

Informatie: Jacques de Klerk, jdeklerk1946@gmail.com of 040-2112137.

Mystieke tekst lezen: Hadewijch

Datum en tijd: woensdag 9 november 2016, 19.30-21.15. Plaats: Groene Zaal Inleider: Léon Teubner, medewerker Titus Brandsma Instituut. Kosten: € 7,00. te voldoen bij aankomst.

In haar brieven, visioenen en gedichten vallen ervaringen van liefde en ervaringen van God vaak samen. Geraakt door een overweldigende kracht van wat zij *minne* noemt, en ook van de afwezigheid daarvan als een concreet menselijke ervaring, confronteert zij ons met een liefde die niet alleen in ons is, maar ons ook boven onszelf uit voert, en die ook weerstand biedt.

Stiltewandeling met mystieke momenten in de natuur

Mystiek is een eenheidservaring met de werkelijkheid. Ook in de geschapen werkelijkheid in Gods vrije natuur is God te vinden. In de inleiding gaan we uit van mystieke teksten van Dag Hammerskjöld, Eizo Ryokan (zenmeester) en Franciscus van Assisi. Datum: 4 november. Tijd en plaats: 14.00u.-16.30u.

Kerkwijkcentrum Tongelre, 't Hofke 153, 5641 AK Eindhoven, links van de Martinuskerk.

Kosten: geen, behalve eigen consumpties. Programma: 14.00u. Inleiding vanuit een mystieke tekst. 14.30u. Stiltewandeling door het Groen Domein Wasven; start Beukenlaantje, 't Hofke. 15.30u. Nagesprek in Kerkwijkcentrum Tongelre. Leiding: Theo v.d. Elzen. Informatie/opgave: Ruud Aalders, apraalders@onsneteindhoven.nl tel.040-2448611. Theo v.d. Elzen, elzen17@xs4all.nl tel. 0497-572804

Cursus Islam

Inleider: Arie van Zon. Gedurende zes bijeenkomsten zullen we zoeken naar wat de moslim beweegt. Elkaar leren verstaan zal mogelijk niet alle vooroordelen wegnemen. Maar het kan wel bruggen slaan. De bedoeling van deze cursus is dan ook een brug te slaan door de Islam te bekijken vanuit zijn oorsprong en zijn historische ontwikkeling. 'De Islam ontsluit'. Een brug verbindt terwijl beide oevers 'gescheiden' blijven. Data: 1,8,15, 29 november en 6 december. Tijd: 19.30-21.15u. Plaats: Klooster Mariënhage. Kosten: € 35,- te voldoen bij aankomst. Informatie, opgave: J. de Klerk tel. 040-2112137.

Wies Kleene

Herdenking omgekomen vluchtelingen aan EU-grenzen

Op donderdag 3 november worden de duizenden vluchtelingen die omgekomen zijn aan de Europese grenzen herdacht tijdens een bijeenkomst in de huiskamer van de Hoogstraatgemeenschap Hoogstraat 301 A te Eindhoven. Aanvang 20.00 uur. Iedereen is van harte uitgenodigd om deel te nemen.

De bijeenkomst is deels informatief, deels bezinnend en wordt afgesloten met een kranslegging bij het herinneringsmonument aan de inrit.

Na afloop is er gelegenheid voor verdere ontmoeting met een kop koffie of thee.

De herdenking vindt plaats onder verantwoordelijkheid van het Netwerk voor Humaan Omgaan met Vluchtelingen (HOV):

www.humaanomgaanmetvluchtelingen.nl , tel 040 25 25 609

Bestuurlijk Nieuws

In onze vorige *Kerk-Krant* is al uitgebreid ingegaan op de enthousiaste start op 4 september. Inmiddels kan gezegd dat de vieringen inclusief de eerste woord- en communiedienst door pastor Johan Wolbrink goed bezocht werden.

We zijn blij dat onze organisatorische activiteiten nu omgezet kunnen worden in daadwerkelijke uitbouw van onze geloofsgemeenschap, want er komt toch nog wel het een en ander bij kijken. In de afgelopen tijd hebben we een stukje structuur opgezet voor de werkgroepen, waarover we u binnenkort zullen berichten.

We hebben ook een fraai logo en aan de website www.augustinus-eindhoven.nl wordt gewerkt, zodat we u straks ook via de dit medium uitgebreid kunnen berichten en u alle informatie kunt bekijken.

Heel verheugend is dat we inmiddels al ruim 80 aanmeldingen hebben van 'vrienden' van onze geloofsgemeenschap, want een financiële basis voor onze activiteiten is uiteraard ook essentieel richting de toekomst om goede verzorgde vieringen vorm te kunnen geven. Het is fijn dat al heel wat kerkbezoekers een bijdrage hebben gestort: onze portemonnee raakt dus al aardig gevuld! Waarvoor onze hartelijke dank.

Carla Piscaer

COLOFON

Doelstelling

De *Kerk-Krant* is het informatieblad van de *Geloofsgemeenschap Augustinus Eindhoven*. Daarnaast wil de *Kerk-Krant* fungeren als bindmiddel tussen de leden van de gemeenschap. De *Kerk-Krant* biedt een podium aan de bezoekers van de vieringen en andere geïnteresseerden over onderwerpen die de gemeenschap of de Kerk in het algemeen raken. De *Kerk-Krant* is gratis. Voor postabonnementen worden verzendkosten in rekening gebracht.

Redactie

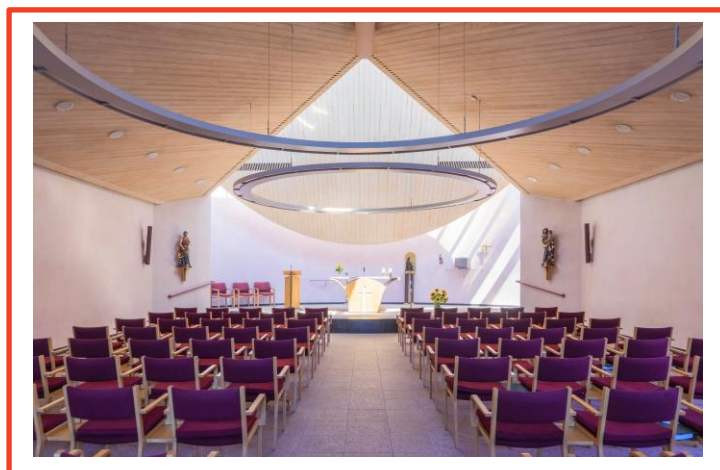
Joost Koopmans
Dolf van der Linden
Linda Derksen
Gert Dirksen
Anita van der Kam
Frans Savelkouls

E-mailadres redactie

frans.ans.savelkouls@hetnet.nl

Web-site

Binnenkort in de lucht

Adres van de vieringen

Kapel Glorieuxpark
Geldropseweg 170, 5613LN Eindhoven
Bereikbaar met lijn 20.

Stichting Augustinus Eindhoven

Voorzitter: pater Joost Koopmans
Secretariaat: Carla Piscaer; cjm.piscaer@gmail.com

Bankrekening

NL27 INGB000 7526249

Elektronische toezending

Indien u prijsstelt op toezending van de *Kerk-Krant* per mail, dan gelieve dit kenbaar te maken via het mailadres van de redactie.

Volgende aflevering

De eerstkomende editie van de *Kerk-Krant* verschijnt op **4 december**.
Sluitingsdatum voor kopij is **25 november**.

*De redactie behoudt zich het recht voor om ingezonden teksten niet te plaatsen, in te korten of anderszins redactioneel te bewerken.
Het copyright berust bij de auteurs van de bijdrage.*